

Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Кафедра філологічних дисциплін та соціальних комунікацій

ІСТОРІЯ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

**Методичні вказівки до організації
самостійної роботи
для студентів
спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та
архівна справа»**

2021
Мукачево

УДК 94:821(100)(072)(075.8)

*Розглянуто та рекомендовано до друку Науково-методичною радою
Мукачівського державного університету протокол № 7 від «22» січня 2021 р.*

*Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри філологічних дисциплін та
соціальних комунікацій №7 від «24» грудня 2020 р.*

Рецензент: В.І. Кобаль – к.пед.н., доц., проректор з науково-педагогічної роботи
МДУ

I-90

Історія зарубіжної літератури: методичні вказівки до організації самостійної роботи з дисципліни для студентів денної форм навчання спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»/ Укладачі: І.І. Розман – Мукачєво: МДУ, 2021. 32 с. (1,4 др.арк).

Методичні вказівки містять вступ, перелік питань до самостійної роботи, методичні рекомендації та теми до написання рефератів, питання для контрольного заліку. Також у вказівках зазначено критерії до оцінювання письмових самостійних робіт, тестових завдань та презентацій. Студентам запропоновано тестові завдання для самоконтролю знань та список рекомендованої літератури.

© Мукачівський державний університет, 2021

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ СРС.....	5
ТЕМАТИКА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ.....	5
ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ.....	6
ТЕМАТИКА РЕФЕРАТІВ.....	8
МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО НАПИСАННЯ РЕФЕРАТІВ.....	8
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СРС.....	9
ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ.....	10
ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ.....	11
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ ТА ПРЕЗЕНТАЦІЙ.....	26
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	27

ВСТУП

Самостійна робота є невід'ємною частиною навчального процесу й основою пізнавальної діяльності студента. Метою методичних вказівок є конкретизація самостійної роботи студента для всебічного підвищення рівня знань, раціоналізації процесу підготовки, виконання й захисту самостійної роботи, єдності навчальної та науково-дослідної роботи.

Засвоєння курсу «Історія зарубіжної літератури» відповідно до програми передбачає самостійне опрацювання студентом літературних джерел, вивчення теоретичних питань тем, виконання практичних завдань і написання рефератів.

Навчальні завдання з кожної теми містять перелік питань, літературних джерел і практичних завдань. Викладач спрямовує й контролює самостійну роботу студента, встановлює час консультацій та термін виконання самостійної роботи за відповідною темою.

Самостійна робота студентів з зазначеного курсу передбачає ознайомлення з підходом до осмислення явищ літературного процесу, аналізує явища художньої літератури, усвідомлює природу різних жанрів літературної творчості, осмислює спільне й своєрідне в змінах культурних традицій та літературних стилів. Під час вивчення дисципліни студенти оволодівають прийомами елементарного літературно-критичного аналізу, реферування науково-критичної літератури, навичками літературно-критичного мислення в рамках програмового матеріалу.

Зміст курсу визначає обсяги знань, які повинен опанувати студент відповідно до вимог освітньо-кваліфікаційної характеристики, алгоритм вивчення навчального матеріалу дисципліни «Історія зарубіжної літератури», необхідне методичне забезпечення, складові та технологію оцінювання навчальних досягнень студентів. Перевірка виконання плану самостійної роботи проводиться на практичних заняттях та під час чергування викладача.

При виконанні плану самостійної роботи студенту необхідно прочитати теоретичний матеріал у підручниках і посібниках, указаних у бібліографічному списку, та, використовуючи спеціалізовані збірники вправ, виконати запропоновані практичні завдання з відповідних тем.

При труднощах з тих чи інших питань дисципліни, або теми в цілому, студент може звернутися за консультацією до викладача, який читає цю дисципліну.

За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються проблемний метод, що передбачає створення проблемної ситуації, виділення проблемного завдання, частково-пошуковий метод (включає студентів у пошук шляхів, прийомів і засобів розв'язання пізнавального завдання), дослідницький метод (спрямований на включення студентів у самостійне розв'язання пізнавального завдання з використанням різноманітних інформаційних джерел).

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ СРС

Для реалізації СРС у процесі вивчення навчальної дисципліни студенти виконують завдання різних типів і рівнів складності.

Перший рівень СРС забезпечує засвоєння предметних знань, основних понять та термінів, видів та способів діяльності, формування навичок, умінь, але не передбачає самостійного застосування набутого.

Другий рівень СРС формує певні навички та вміння самостійно застосовувати засвоєні знання для виконання певних завдань:

- підготовка презентацій для перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу теми;
- виконання тестів.

Третій рівень передбачає самостійний інформаційний пошук, прийняття самостійних рішень та творчий рівень застосування набутих знань, навичок, умінь:

- факт виконання таких завдань свідчить про прагнення студентів до самореалізації та професійної рефлексії в процесі навчання;
- за бажанням студенти перекладають презентацію на англійську мову.

ТЕМАТИКА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Антична література як феномен світової культури	2
Римська література доби принципату.	2
Походження і характерні ознаки давньої аттичної комедії Арістофан і його творчість. Комедії «Вершники», «Хмари», «Жаби».	3
Джерела давньогрецької трагедії	2
Римська література періоду республіки. Діяльність Мецената. Творчість Вергілія.	3
Література Середніх віків.	3
Кельтський і скандинавський епоси. Героїчні та міфологічні пісні “Старшої Едди”.	3
Дидактичний епос /післягомерівський період/.	2
Лицарська література: лірика та романи.	3
Історичні мотиви появи Відродження. Джованні Боккаччо як представник італ. Відродження. “Декамерон”, його жанрові особливості.	3
Перехід до епохи Відродження.	2
Історико-літературний процес XVII століття, його особливості	2

Просвітництво: його історична основа та філософські ідеї	2
Історія зарубіжної літератури. Література XX століття.	3
XIX ст. як «золотий вік» світової літератури.	2
Творчість Р.Л.Стівенсона, Р. Кіплінга і Дж. Конрада.	3
Романтизм в США.	2
Європейський модернізм XX століття.	3
Становлення Реалізму як літературного методу.	2
Імпресіонізм і символізм у французькій поезії.	3
Флобер «Пані Боварі».	2
Література США I пол. XX ст. Література «втраченого покоління».	3
Особливості розвитку літератури кінця XIX – початку XX століття.	2
Інтелектуальна проза у II половині XX ст.	2
Разом годин	60

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

1. Раннє середньовіччя як новий історичний етап.
2. Які явища вплинули на розвиток літератури раннього середньовіччя?
3. Усна народна творчість та її значення для розвитку середньовічної культури.
4. «Каролінгське Відродження» та його роль у розвитку культури Європи.
5. Тематика і поетика ірландських саг.
6. Кухулін - герой стародавніх ірландців, характерні риси цього улюбленого народного героя.
7. Древньогерманський героїчний епос, його історична основа.
8. Англосаксонська поема «Беовульф» та її значення у вивченні древньогерманського епосу..
9. Значення «Старшої Едди» для вивчення культури скандинавських народів (Класифікація пісень, сюжетні корені героїчних пісень, фольклорні риси).
10. Особливості поезії скальдів.
11. Родові ісландські саги, відображення в них буття скандинавців у «добу вікінгів».
12. Особливості героїчного епосу доби розквіту феодалізму.
13. Роль і значення народних співців (жонглерів, хугларів, шпільманів) у розвитку європейського епосу.
14. Характер епічного героя в «Пісні про Роланда».
15. Народність поеми «Пісня про Роланда».
16. Тема звільнення батьківщини в «Пісні про Сіда».
17. Антиаристократична спрямованість «Пісні про Сіда».

18. «Пісня про Нібелунгів», сюжетні джерела, вплив куртуазної культури.
19. Поезія вагантів та її місце в розвитку європейської поезії.
20. Тематика і поетика куртуазної лірики.
21. Мінезанг, основні напрями, зв'язок раннього мінезангу з народною поезією.
22. Класифікація рицарського роману.
23. Новаторство Кретьєна де Труа у розвитку європейського епосу.
24. Сюжетні джерела роману «Трістан та Ізольда»,
25. Міська література. Що сприяло її виникненню?
26. Жанри міської літератури.
27. Тематика, художні особливості фабліо, шванків. Антиклерикальна спрямованість.
28. Особливості тваринного епосу, відомі твори цього жанру.
29. «Роман про Лиса» - зразок тваринного епосу. Структура поеми, авторство.
30. Соціально-політичне звучання поеми В. Ленгленда «Видіння Петра-Орача».
31. Особливості розвитку міської лірики. Рютбеф та антиклерикальна спрямованість його творів.
32. Риси вільнодумства в другій частині «Романа про Розу».
33. Жанри середньовічної драми.
34. Роль містерії у розвитку театру.
35. Фарс - провідний народний жанр середньовічного театру.
36. Роль народної сміхової культури у розвитку світського театру.
37. Співвідношення художніх течій і напрямків у літературі першої половини ХХ ст.
38. Літературний модернізм: хронологія, ідеї, автори, тексти, проблематика.
39. Формально-змістовне оновлення жанрів у літературі модернізму.
40. Оновлення принципів художнього психологізму і літературі модернізму.
41. Творчість М. Пруста: тексти, теми, проблематика, художня семантика.
42. Художні відкриття Дж. Джойса.
43. Творчість В. Вулф: особливості семантики та поетики.
44. Художні новації у прозі Е. Гемінгвея.
45. Творчість Б. Брехта: теорія та практика «епічного театру».
46. Співвідношення художніх течій і напрямків у літературі другої половини ХХ ст.
47. Постмодернізм як явище культури ХХ ст.
48. Літературний постмодернізм: хронологія, ідеї, автори, тексти.
49. Оновлення жанрів у літературі постмодернізму.
50. Антивоєнна проблематика у творчості Г. Белля.
51. Оновлення драматургії та театральної практики в літературі ХХ ст.
52. Співвідношення традиції та новації в літературі другої половини ХХ ст.
53. Аналіз тексту сучасного зарубіжного письменника (У. Еко, М. Каннігем, П. Акройд, С. Фрай, Дж. Барнс, М. Турньє, Ф. Бегбедер або інші – за вибором студента).

54. Визначте характерні особливості новелістики Проспера Меріме.
55. Подумайте, з ким із героїв світової літератури можна порівняти Гобсека. Чи можна цей образ назвати вічним?
56. Поясніть назву роману Ф.Стендаля „Червоне і чорне”.
57. Порівняйте образи Кармен і Хосе (за новелою П.Меріме „Кармен”).
58. Подумайте, чим відрізняється новела XIX століття від новели доби Відродження.
59. Проблематика роману Ф.Стендаля „Червоне і чорне”.
60. Подумайте, яке авторське ставлення до Гобсека. Як оцінюєте цього героя ви?

ТЕМАТИКА РЕФЕРАТІВ

1. Елліністичний період давньогрецької літератури.
2. «Золотий вік» римської імперії Вергілій.
3. Сатира Ювенала. Марціала.
4. Літературні жанри зрілого Середньовіччя.
5. Основні принципи Ренесансу: синтез і повнота життя, гармонія і пропорція.
6. Просвітницький класицизм, реалізм.
7. Морально-психологічний напрямок в американському романтизмі.
8. Реалізм у російській літературі (II половина XIX століття).
9. Реалізм у літературі Франції та Англії.
10. Неоромантизм (Джек Лондон) та естетизм (О. Вальд).
11. Оновлення лірики в поезії модернізму та після-модернізму.
12. Німецька література після 1945 року: автори, тексти, проблематика, художня семантика.
13. Англійська література після 1945 року: автори, тексти, проблематика, специфічні риси поетики, художня семантика.
14. Французька література після 1945 року: автори, тексти, жанри, художні новації.
15. Американська література після 1945 року: автори, тексти, проблематика.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО НАПИСАННЯ РЕФЕРАТІВ

Підготовка реферату передбачає такі етапи: вибір теми; визначення завдань дослідження та складання плану реферату; підбір літературних джерел та фактичного матеріалу; написання та оформлення реферату.

Тема реферату обирається з переліку тем самостійно (у разі потреби – за допомогою викладача, який читає даний спецкурс).

Обравши тему реферату, необхідно визначити мету та об’єкт дослідження. Це допоможе встановити сукупність завдань, щоб їх розв’язати при підготовці реферату.

Мета реферату – закріплення теоретичних знань з дисципліни «Історія зарубіжної літератури», поглиблене вивчення обраної студентом теми.

Реферат складається зі вступу, кількох розділів, висновків, списку використаної

літератури. План реферату передбачає послідовний логічний виклад матеріалу, що розкриває зміст теми. Дисципліна «Історія зарубіжної літератури» передбачає індивідуальну навчально-дослідну роботу студентів. До даного виду робіт відносяться дослідження проблем, визначених в темах курсових робіт.

Складові реферату: титульна сторінка, зміст (план), вступ, основна частина, висновки, список використаних джерел, додатки.

Індивідуальне завдання оформляється студентом самостійно у вигляді окремого звіту, надрукованого на комп'ютері: шрифт – 14, інтервал – 1,5, відступ – 1,25 см, ліве поле – 30 мм, праве – 1.5 мм, верхнє і нижнє – 20 мм.

Рекомендується така структура індивідуального завдання:

- титульна сторінка;
- зміст;
- послідовне висвітлення змісту розділів питання;
- список використаної літератури;
- презентація PowerPoint (за необхідністю).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СРС

Самостійна робота студента є одним із основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, і є невід'ємною складовою процесу вивчення даної дисципліни. Її зміст визначається робочою навчальною програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна роботи студента оцінюється як окремий компонент і складає – 0,2.

- При усних відповідях: повнота розкриття питання, логіка викладання, культура мови, емоційність та переконаність.
- При виконанні письмових завдань: повнота розкриття питання, цілісність, системність, логічна послідовність, вміння формулювати висновки, акуратність оформлення письмової роботи.

Для визначення ступеня засвоєння навчального матеріалу та подальшого його оцінювання враховуються такі рівні знань студентів:

1-й рівень – низький. Студент володіє навчальним матеріалом на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу. Відповідь при відтворенні навчального матеріалу – елементарна, фрагментарна, зумовлюється початковими уявленнями про предмет вивчення;

2-й рівень – середній. Студент володіє повним обсягом навчального матеріалу, здатний його аналізувати, але не має достатніх знань для формулювання висновків, порівняння теоретичних знань із практичними прикладами. Відтворюється основний навчальний матеріал, виконуються завдання за зразком, володіння елементарними вміннями навчальної діяльності.

3-й рівень – достатній. Студент вільно володіє навчальним матеріалом на підставі вивченої основної та додаткової літератури, аргументовано висловлює свої думки, проявляє творчий підхід до виконання індивідуальних та колективних завдань при самостійній роботі.

4-й рівень – високий. Знання глибокі, міцні, узагальнені, системні та творчо застосовуються. Навчальна діяльність має науково-дослідницький характер.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Антична література у контексті літератури світової.
2. Поняття «всесвітній літературний процес».
3. Розвиток давніх цивілізацій(Шумер, Єгипет, Індія, Китай).
4. Періодизація античної літератури.
5. Тематична класифікація античної міфології.
6. Періодизація античної літератури.
7. Тематична класифікація античної міфології.
8. Творчість Публія Вергілія Марона («Буколіки», «Георгіки»).
9. Героїчна поема «Енеїда». Квінт Горацій Фланк «Римські оди»,
10. Квінт Горацій Фланк. «Римські оди», «Поляння до Пізонів».
11. Травестії «Енеїди». Популярність поезії Горація в Україні.
12. Походження і характерні ознаки давньої аттичної комедії Арістофан і його творчість.
13. Комедії Арістофана «Вершники», «Хмари», «Жаби».
14. Античний театр, його складові, гра акторів.
15. «Батько трагедії» Есхіл, його творчість.
16. Ідейно-художні особливості трагедії «Прометей закутий».
17. Римська література періоду республіки.
18. Діяльність Мецената.
19. Творчість Вергілія.
20. Доба Середньовіччя як етап розвитку світової культури.
21. Вплив християнства на розвиток культури і мистецтва.
22. Роль античної спадщини.
23. Основні етапи та жанри середньовіччя літератури.
24. Кельтський і скандинавський епоси.
25. Героїчні та міфологічні пісні “Старшої Едди”.
26. Поема Гесіода «Труди і дні» як зразок архаїчної дидактики.
27. Особистість Гесіода.
28. Історія створення «Трудів і днів» Гесіода.
29. Основна ідейно-тематична думка твору Гесіода «Труди і дні».
30. Виховне значення поеми «Труди і дні».
31. Міська та народні літератури.
32. Становлення лицарства.
33. Культ «Прекрасної дами».
34. Лірика трубадурів та труверів.
35. Лицарський роман.
36. Міська і народна літератури.
37. Жанри міської літератури. (Фабліо. Шванк). «Роман про Лиса».
38. Народна сміхова культура.
39. Історичні мотиви появи Відродження.
40. Джованні Боккаччо як представник італійського Відродження. “Декамерон”, його жанрові особливості.
41. Творчість Данте Аліг’єрі, «останнього поета Середньовіччя і першого поета нових часів».
42. Рання творчість, «солодкий новий стиль».
43. «Нове життя»: особливості форми та змісту.
44. «Божественна комедія»: реалістичні елементи, структуру, символіка чисел, кольорів, образи.

45. Літературна боротьба у XVII ст.
46. Бароко, його філософські основи.
47. Класицизм – провідний напрям даного періоду.
48. Етапи розвитку класицизму.
49. Творчість Мольєра. Народність його комедій «Тартюф», «Дон Жуан», «Міщанин-шляхтич».
50. Особливості просвітницької літератури, її жанри.

Пояснити значення афоризмів: «нести свій хрест, «зарити талант у землю», «іти на Голгофу», «Вавилонська вежа»

Зарити талант у - не піклуватися про розвиток таланту.

Нести свій хрест — покірність долі, а також велике страждання, яке людина терпить в ім'я ідеї.

Іти на Голгофу - страждання, подвижництво.

«Вавилонська вежа» - справа, яка ніколи не буде завершена.

Пояснити значення афоризмів: «манна небесна», «умивати руки», «каїнова печать», «Ноїв ковчег»

Каїнова печать - тавро тяжкого злочину

Манна небесна — чекати з нетерпінням чогось цінного, незвичайного.

Ноїв ковчег - засіб порятунку.

Умивати руки - ухилитися від відповідальності.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

з відповідями

Рівень 1

1. Хто за скоєний злочин відмовив Каїнові у силі:

- а) сонце;
- б) земля;
- в) Господь;
- г) мати.;

2. Поняття всесвітньої літератури було сформульовано

- а) Й.-В. Гете;
- б) Ф.Шіллером;
- в) Т.Шевченком;
- г) Аристотелем

3. Сури Корану розміщено залежно від:

- а) часу виникнення, написання;
- б) змісту;
- в) обсягу;
- г) важливості чи художньої цінності

4. Веди, Біблія, Коран мають вплив на розвиток світового літературного процесу тому, що ці книги є:

- а) розповіддю про минуле людства;
- б) енциклопедією знань, культурним фондом, моральним кодексом, невичерпним джерелом сюжетів і тем для мистецтва всього світу;
- в) зібранням моральних норм окремих народів.

5. Веди – найдавніші пам'ятки:

- а) ісламу;
- б) християнства;
- в) індійської словесності.**

6. Визначте тему рубаї Омара Хайяма.

З тобою нарізно я знову затужив.

Усюди буду я з тобою, поки жив.

Пішов — і тисяча сердець без тебе тужить,

Прийшов — і тисячу нових заповнив. (тема кохання, розлуки з коханою).

7. Хто і коли увів в ужиток поняття «Середньовіччя»? (Італійські гуманісти на межі XV—XVI ст.)

3. Визначте ідею твору «Пісня про Роланда» (оспівування вірності королю, вірі й вітчизні, засудження зради батьківщини).

8. Коран – священна книга:

- а) ісламу;
- б) іудаїзму;
- в) буддизму.

9. П'ятикнижжя Мойсееве, Книги історичні, чотири Книги Царств, Псалтир, Книги Пророків належать до

- а) Старого Завіту;**
- б) Нового Завіту;
- в) Євангелія.

10. Укажіть, коли розвивалось бароко:

- а) у 15ст.;
- б) у 16ст.;
- в) у 17 ст.;**
- г) у 14 ст.

11. Зазначте кінець фрази італійського поета доби бароко Дж. Маріно «*Мета поета – здивувати і.*

- а)вразити;**
- б) зачарувати;
- в) налякати;
- г)поспівчувати.

12. Рух, динамізм, трагічна напруженість і трагічне світосприйняття - характерні риси літератури

- а)класицизму;
- б) барокко;**
- в)Просвітництва;
- г) Середньовіччя.

13.Найважливішою характеристикою твору письменники бароко проголосили:

- а) оригінальність;**
- б) реалістичність;
- в) народність;
- г) оптимістичний фінал.

14. До якої поетичної течії належить лірика Джона Донна?

- а) кавалерське бароко;
- б) гонгоризм;
- в) метафізична поезія;**
- г) преціозна література.

15.Укажіть, що у перекладі з італійської означає «класицизм»:

- а) прекрасний;
- б) зразковий;**
- в) химерний;
- г) новітній.

16. Наголошення на одній рисі вдачі героя характерне для літератури:

- а) бароко;
- б) символізму;
- в) реалізму;
- г) класицизму.**

17. Пана Журдена - головного персонажа комедії Ж. Б. Мольєра «Міщанин-шляхтич» - характеризує фразеологізм

- а) "майстер на всі руки";
- б) "біла ворона";
- в) "вовк в овечій шкурі";
- г) «ворона в пір'ї павича»**

18. Слова «Я вважаю, що всякий обман принижує порядну людину» в п'єсі Ж. Б. Мольєра «Міщанин-шляхтич» належать:

- а) Люсіль;
- б) панові Журдену;
- в) пані Журден;
- г) Клеонтові.**

Рівень 2

1. Сукупність літератур усіх народів світу від давнини до сьогодення – це

- а) національна література;
- б) всесвітній літературний процес;
- в) всесвітня література**

2. Найдавнішими літературними пам'ятками Вед є:

- а) сури, айяти;
- б) Рігведа, Махабхарата;**
- в) Старий Заповіт, Новий Заповіт;
- г) легенди «Ноїв ковчег», «Вавилонська вежа».

3. Слово «веда» на санскриті означає:

- а) пророк;
- б) знання;**
- в) книги;
- г) виразне читання

4. У Корані наявні божественні одкровення:

- а) Ісуса;
- б) Мухаммеда;**
- в) Аллаха.

5. Скільки Євангелій у Біблії?

- а) 40;
- б) 4;**
- в) 15.

6. Глави Корану мають назву:

- а) гімни;
- б) айяти;
- в) сури.**

7. Слово «біблія» з грецької означає:

а) давні історії;

б) книги;

в) божественний сад.

8. Головною дійовою особою Нового Завіту є:

а) Мойсей; **б) Ісус Христос;** в) Матфей.

9. Біблійний афоризм «блудний син» означає людину:

а) злочинця; б) марнотрата;

в) яка розкаялася;

г) що незаслужено користується успіхом.

10. Культові споруди ісламу – це:

а) палаци;

б) церкви;

в) молитовні будинки;

г) мечеті.

11. Вкажіть характерні ознаки реалізму як літературно-художнього напрямку.

а) музичність, навіювання певного настрою;

б) наявність героя — носія однієї домінуючої пристрасті;

в) порушення всіх норм і правил.

г) правдоподібне зображення життя людини та суспільства.

12. У XIX ст. на розвиток реалізму як літературно-художнього напрямку вплинули:

а) природничі науки та філософія;

б) мистецтво;

в) політика;

г) релігія.

13. Вкажіть провідні жанри реалізму.

а) драматичні, зокрема соціально-психологічна драма;

б) ліричні, зокрема сонет;

в) прозові, передусім роман;

г) ліро-епічні, зокрема поема.

14. Вкажіть представників французького реалізму.

б) Стендаль, Оноре де Бальзак, Проспер Меріме;

б) Джейн Остен, Чарльз Діккенс, Шарлотта Бронте;

в) Іван Тургенєв, Іван Гончаров, Лев Толстой;

г) Марк Твен, Генрі Джеймс, Теодор Драйзер.

15. Назвіть автора і твір, який так сколихнув французьке суспільство, що автор через нього опинився на лаві підсудних:

а) Стендаль «Червоне і чорне»;

б) Бальзак «Гобсек»;

в) Флобер «Мадам Боварі»;

г) Меріме «Кармен»

16. У працях яких письменників уперше з'явився термін «реалізм»?

а) О. де Бальзака і Стендаля;

б) Г. Флобера і Е. Золя;

в) Ж. Шанфлері та Л.-Е. Дюранті;

г) Ф. Достоєвського та Л. Толстого.

17. Хто з письменників назвав роман дзеркалом, «з яким ідемо великою дорогою. То воно віддзеркалює синь небосхилу, то брудні калюжі й вибоїни»:

а) Стендаль;

б) Бальзак;

в) Флобер;

г) Меріме.

18. Поєднував творчість із дипломатичною місією:

а) А. А. Фет;

б) Ф. Тютчев;

в) В. Вітмен;

г) Уеллс.

**Тестові завдання
без відповідей**

1. Початок ХХ ст. позначився у мистецтві виникненням і розвитком різноманітних напрямів і течій такого нового явища, як:

а) модернізм; в) декаданс;

б) авангардизм; г) веризм.

2. Слово "декаданс" у перекладі означає:

а) піднесення; в) розквіт;

б) занепад; г) смуток.

3. До течій раннього модернізму належать:

а) символізм; г) імпресіонізм;

б) експресіонізм; д) сюрреалізм;

в) акмеїзм; е) неоромантизм.

4. Термін "імпресіонізм" утворено від слова, що в перекладі означає:

а) мить; в) навіювання;

б) враження; г) вираження.

5. Тяжіння до імпресіоністичної естетики притаманне письменникам:

а) М. Прусту; в) Дж. Джойсу;

б) Джеку Лондону; г) В.Вулф.

6. У першій половині ХХ ст. в літературі виникли такі модерністські течії:

а) символізм; г) імпресіонізм;

б) імажизм; д) екзистенціалізм;

в) акмеїзм; е) неоромантизм

7. Неоромантичні ознаки найбільше виявились у творчості письменників:

а) Р. Кіплінга; в) Кнута Гамсуна;

б) Дж. Джойса; г) Джека Лондона.

8. Поєднанням романтичних і реалістичних тенденцій позначена творчість письменників:

а) Джека Лондона; в) Дж. Голсуорсі;

б) Дж. Джойса; г) М. Пруста.

9. До течій зрілого модернізму належать:

а) неоромантизм; г) імажизм;

б) акмеїзм; д) символізм;

в) імпресіонізм; е) екзистенціалізм.

10. Як відгалуження модернізму розглядається таке явище в мистецтві, яке виникло на початку ХХ ст. і набуло поширення в різноманітних напрямках і течіях:

а) поп-арт; в) концептуальне мистецтво;

б) авангардизм; г) абстракціонізм.

11. Слово "авангард" у перекладі означає:

а) найновіший; в) прогресивний;

- б) передовий; г) безглуздий.
12. Найпоширеніші авангардистські течії в літературі першої половини ХХ ст.:
- а) дадаїзм; г) експресіонізм; б) кубізм; д) футуризм;
в) сюрреалізм; е) абстракціонізм.
13. Термін "сюрреалізм" запровадив:
- а) П. Валері; в) А. Бретон;
б) Гійом Аполлінер; г) С. Далі.
14. Творам Ф. Кафки притаманні ознаки:
- а) сюрреалізму; в) експресіонізму;
б) футуризму; г) дадаїзму.
- а) Кнута Гамсуна; в) Джека Лондона
б) М. Пруста; г) Дж. Джойса
15. Філософські ідеї Ф. Ніцше справили особливо сильний вплив на таких письменників:
16. Реалізм у художній літературі першої половини ХХ ст.:
- а) був продовженням кращих традицій критичного реалізму ХІХ ст. і нічим від нього не відрізнявся;
б) зазнав змін під впливом суспільно-політичних умов життя й філософських теорій та ідей часу;
в) набув нових ознак і модифікацій, знаменувався посиленням інтелектуалізму та ліризму прозових творів;
г) є синтезом основних естетичних засад реалізму та провідних напрямів і течій модернізму й авангардизму.
17. Авангардистський напрям "експресіонізм" сформувався:
- а) у Франції; в) в Німеччині;
б) у Англії; г) у Бельгії.
18. Мистецькі об'єднання німецьких експресіоністів мали назви:
- а) "Міст"; в) "Синій вершник";
б) "Дія"; г) "Буря".
19. "Усе надмірне й перенапружене на його малюнках: не мова, а вигук; не репліка, а крик; не почуття, а афект". Так характеризує критик Л. Венгеров авангардистський напрям:
- а) сюрреалізм; в) експресіонізм;
б) футуризм; г) дадаїзм.
20. Світ, сповнений зла, потворності, хаосу, постає у зображенні представників:
- а) імажизму; в) сюрреалізму;
б) експресіонізму; г) футуризму.
в) М. Пруста; г) Т. Манна;
) Дж. Джойса.
21. Засновниками модерністської прози початку ХХ ст. визнано письменників:
- а) Джека Лондона;
б) Ф. Кафку;
22. Твір Джека Лондона «Мартін Іден» є романом:
- а) соціальним; в) пригодницьким;
б) історичним; г) автобіографічним.
23. Основний прийом, який Джек Лондон поклав в основу композиції та добору персонажів роману "Мартін Іден":
- а) градація; в) антитеза;
б) контраст; г) порівняння.
24. Імена братів Рут Морз, героїні роману Джека Лондона "Мартін Іден":

- а) Майкл і Джеймс; в) Оскар і Вільям;
 б) Артур і Норман; г) Роберт і Джон.
25. Сестер Мартіна Ідена звали:
 а) Джен і Лаура; в) Енн і Сибіл;
 б) Гертруда і Мері; г) Маргарет і Лізабет.
26. Справжнє ім'я і прізвище Джека Лондона:
 а) Семюел Клеменс; в) Ерік Блер;
 б) Джон Гріффіт; г) Вільям Портер.
27. Сукупність засад світогляду письменника, його переконань, естетичної та громадянської позицій позначається словом:
 а) концепція; в) маніфест;
 б) кредо; г) декларація.
28. Зосередженість на проблемах відчуження людини, її знецінення й знеособлення найбільш характерна для художнього світу:
 а) Дж. Джойса; в) М. Пруста;
 б) Ф. Кафки; г) Т. Манна.
29. "Я не пишу нічого такого, що абсолютно не мало б ніякого відношення до мене", — так говорив:
 а) Т. Манн; в) М. Пруст;
 б) Дж. Лондон; г) Ф. Кафка.
30. "Лицарем честі і пера" назвали письменника:
 а) Джека Лондона; в) Е. Хемінгуей;
 б) Е. М. Ремарка; г) Т. Манна.
31. Засновниками літературної школи "потіку свідомості" є письменники:
 а) Кнут Гамсун, Ф. Кафка; в) О. Уайльд, Р. Кіплінг;
 б) М. Пруст, Дж. Джойс; г) Джек Лондон, Т. Манн.
32. Засіб зображення психіки людини безпосередньо, "зсередини" як складного й плинного процесу отримав назву:
 а) психологізм; в) потік свідомості;
 б) внутрішній монолог; г) невласне пряма мова.
33. "Усе — у свідомості, а не в об'єкті", — стверджував письменник:
 а) Т. Манн; в) Дж. Джойс;
 б) М. Пруст; г) Ф. Кафка.
34. У творчості М. Пруста відобразилися такі найголовніші засади модерністського мистецтва:
 а) пошук безмежності внутрішнього світу людини;
 б) використання імпресіоністичних і ліричних прийомів;
 в) реалістичне зображення подій і вчинків героїв;
 г) застосування різноманітних символів;
 г) відтворення плину думок, спогадів та асоціацій через "потік свідомості".
35. Характерними ознаками творчої манери Дж. Джойса у романі "Улісс" є:
 а) незвичність відтворення "потіку свідомості" та підсвідомості людини;
 б) створення оригінальної моделі світу;
 в) реалізація авторського прагнення відобразити неосяжні форми людського буття;
 г) використання численних алюзій, ремінісценцій, аналогій; г) правдиве зображення життя й характерів головних героїв;
 д) перехрещення міфологічного та сучасного світів у творі;
 е) філософське осмислення вічної "одісеї" людського духу.
36. Стівен Дедалус, один з героїв роману Дж. Джойса "Улісс", заробляє на життя:
 а) розповсюдженням рекламних плакатів;

- б) викладанням історії в гімназії;
 в) журналістською діяльністю;
 г) малюванням пейзажів.
37. "Романом одного дня" названо твір:
 а) "Процес" Ф. Кафки;
 б) "У пошуках утраченого часу" М. Пруста;
 в) "Улісс" Дж. Джойса;
 г) "Будденброки" Т. Манна.
38. Найпомітнішим літературним попередником Джойса на шляху творення "роману одного дня" — "Улісс" — є:
 а) Стендаль; в) Л. Толстой;
 б) Ф. Достоевський; г) О. де Бальзак.
39. "Потік свідомості" — це насамперед: а) одна із форм психологізму в літературі;
 б) відтворення світу людської свідомості;
 в) плин думок, спогадів, асоціацій;
 г) внутрішні монологи літературних героїв.
40. Твір "У пошуках утраченого часу" М. Пруста насамперед є:
 а) модерновим твором;
 б) автобіографічним романом;
 в) суб'єктивною епопеєю;
 г) циклом, що складається із 7 книг.
41. Прагнучи висвітлити вічні, актуальні для всіх часів ситуації людського буття, Дж. Джойс у романі "Улісс" у тканину оповіді про центральних героїв найбільш вплітає:
 а) філософські та релігійні питання;
 б) міфи та легенди;
 в) деталі й подробиці повсякденного життя дублінців;
 г) сучасні йому політичні реалії Ірландії.
42. В останньому своєму романі "Поминки за Фіннеганом" Джойс зробив спробу вмістити всесвітню історію у канву:
 а) ірландської балади; в) міфу про перевтілення;
 б) епічної саги; г) твору-ієрогліфа.
43. Тип художньої образності, який ґрунтується на примхливому поєднанні реального й фантастичного, прекрасного й потворного, вірогідного і карикатурного, називається:
 а) гротеском; в) градацією;
 б) алегорією; г) метафорою.
44. "Щасливим я був би тільки тоді, коли міг би привести світ до чистоти, правди, сталості". Це запис із щоденника:
 а) М. Пруста; в) Дж. Джойса;
 б) Ф. Кафки; г) Т. Манна.
45. Художній світ Ф. Кафки найбільш характеризується поєднанням:
 а) фантастичного й буденного;
 б) трагічного та іронічного;
 в) натуралістичних описів і складної символіки;
 г) реалістичних і романтичних тенденцій.
46. "З великою фантазією він описав майбутнє безправ'я, глухе, кероване незбагненними силами, життя самотників". Так Б. Брехт визначив сутність творів:
 а) М. Пруста; в) Ф. Кафки;
 б) Дж. Джойса; г) Т. Манна.
47. Образ Грегора Замзи у новелі Ф. Кафки "Перевтілення" найбільше уособлює:
 а) гротескний літературний автопортрет письменника;

- б) тип "маленької людини" ХХ ст.;
- в) центральну постать літературного твору;
- г) засіб загострення проблеми існування індивіда серед інших людей.
48. Думку про смерть Грегора-комахи як кращий вихід із ситуації, що склалася у родині Замзів, уперше висловлює:
- а) батько; в) сестра;
- б) мати; г) служниця.
49. Провідна тема новели Ф. Кафки "Перевтілення":
- а) самотність людини у жорстокому світі;
- б) складність взаємин між людьми;
- в) перетворення Грегора Замзи на комаху;
- г) знецінення й знеособлення людини.
50. Перетворення Грегора Замзи на комаху — це:
- а) фатальна несподіванка;
- б) спосіб самозахисту від зла;
- в) прийом розкриття нікчемної сутності людини;
- г) засіб викриття несправедливості світу.
51. Фантастика у творах Ф. Кафки — насамперед:
- а) пояснює дійсність;
- б) контрастує з реальністю;
- в) є невід'ємною складовою абсурдно-алогічного життя;
- г) має на меті соціально-психологічний аналіз.
52. Зло у творах Ф. Кафки виступає як:
- а) соціальне явище;
- б) властивість окремих людей;
- в) антитеза добру;
- г) основа світобудови.
53. Смісловий стрижень новели Ф. Кафки "Перевтілення":
- а) криза гуманістичних ідеалів;
- б) катастрофізм та абсурдність людського буття;
- в) безпорадність "маленької людини" у зіткненні зі складними життєвими обставинами, її неспроможність протистояти жорстоким випробуванням;
- г) віра у здатність головного героя до бунту і захисту свого людського "я".
54. Зображення фантастичної події як чогось буденного свідчить про належність твору до художньої системи:
- а) натуралізму; в) сюрреалізму;
- б) магічного реалізму; г) імпресіонізму.
55. Ознаки "магічного реалізму" виявилися в таких творах:
- а) "Улісс" Джойса;
- б) "Перевтілення" Кафки;
- в) "Маріо і чарівник" Т. Манна.
56. У створенні образів М. Пруст надавав перевагу художнім прийомам:
- а) символізму; в) імпресіонізму;
- б) реалізму; г) неоромантизму.
57. Ключове положення естетики Джойса реалізується в "епіфаніях", що означають:
- а) мить духовного прозріння людини;
- б) проникнення у сутність явища з метою повного його осмислення;
- в) усвідомлення істини й прихованого раніше сенсу існування;
- г) підсумок духовних пошуків.
58. Т. Манна було відзначено Нобелівською премією за:

- а) цикл новел про митців і мистецтво;
 - б) роман "Будденброки";
 - в) тетралогію "Йосип та його брати";
 - г) твір про Гете "Лотта у Веймарі".
59. Сенс докладного опису виступу Чіполли в новелі Т. Манна "Маріо і чарівник" найбільш зводиться до:
- а) демонстрації жорстокого маніпулювання гіпнотизера свідомістю глядачів;
 - б) зображення реакції публіки на вислови та дії гіпнотизера;
 - в) дослідження типу "сильної особистості", її антигуманної сутності;
 - г) викриття людиноненависницької ідеології, що уособлює гіпнотизер.
60. Фінал новели "Маріо і чарівник" оповідач назвав:
- а) несподіваним; в) доречним;
 - б) жахливим, фатальним; г) абсурдним.
61. "Пишу про час, який пройшов по людях, наче по рейках", — говорив письменник:
- а) Джек Лондон; в) Е. М. Ремарк;
 - б) Т. Манн; г) Б. Брехт.
62. Зачинателем прози про "втрачене покоління" є письменник:
- а) Т. Манн; в) Е. Хемінгуей;
 - б) Е. М. Ремарк; г) Р. Олдінгтон.
63. Перший твір Е. М. Ремарка про "втрачене покоління":
- а) "Три товариші"; в) "На Західному фронті без змін";
 - б) "Повернення"; г) "Чорний обеліск".
64. Твір з чітко вираженою мораллю, з конкретним повчальним змістом називається:
- а) глосою; в) максимою;
 - б) притчею; г) засторогою.
65. Притчами є твори письменників:
- а) "Перевтілення" Ф. Кафки;
 - б) "Чума" А. Камю;
 - в) "Матінка Кураж та її діти" Б. Брехта;
 - г) "Маріо і чарівник" Т. Манна.
66. Ефект очуження є характерною ознакою:
- а) творчого методу Ф. Кафки;
 - б) оповідної манери Т. Манна;
 - в) романів про "втрачене покоління" Е. М. Ремарка;
 - г) "епічного театру" Б. Брехта.
67. "Від літератури до дії!" — таке гасло висунув:
- а) М. Пруст; в) Б. Брехт;
 - б) Т. Манн; г) Дж. Джойс.
68. Твори, в яких постали художні світи на основі власних, індивідуально-авторських міфів письменників:
- а) "Перевтілення" Ф. Кафки; в) "Чума" А. Камю;
 - б) "Улісс" Дж. Джойса; г) "Маріо і чарівник" Т. Манна.
69. Один з видів художніх взаємовпливів, суть якого полягає в запозиченні окремих елементів з творчості попередників, отримав назву:
- а) перифраза; в) алюзія;
 - б) ремінісценція; г) варіація.
70. Головні герої роману Е. М. Ремарка "Три товариші" живуть:
- а) за правилами фронтової дружби;
 - б) за принципом "Тільки нічого не бери до серця";
 - в) вдаючись до скепсису й цинізму, за чим приховують свою чутливість і людяність;

- г) як люди зневірені, які втратили свої ідеали.
71. Зображення непередбачуваних руйнівних наслідків при спробі побудувати "ідеальне суспільство" характерне для:
- а) фантастики; в) притчі;
 - б) антиутопії; г) твору-міфу.
72. Найвідомішими авторами творів-антиутопій є письменники:
- а) Дж. Орвелл; в) Ф.Кафка;
 - б) Г. Веллс; г) Т. Манн; д) К. Чапек.
73. Жанр роману-антиутопії виник:
- а) у добу Просвітництва;
 - б) у XIX ст.;
 - в) у XX ст.
74. Романи-антиутопії створю ваяк правило, у часи:
- а) порівняно мирні та відносно спокійні;
 - б) на зламі епох та несподіванок майбутнього;
 - в) I та II Світових війн.
75. Засади "епічного театру" заклав драматург:
- а) Г.Ібсен; в) С.Беккет;
 - б) Б. Шоу; г) Б. Брехт.
76. "Глядач має не співпереживати, а вивчати і сперечатися", —стверджував драматург:
- а) Б. Шоу; в) Б. Брехт;
 - б) Е. Йонеско; г) С. Беккет.
77. За жанром п'єса Б. Брехта "Матінка Кураж та її діти" є:
- а) історико-алегоричною драмою;
 - б) трагікомедією;
 - в) соціально-психологічною драмою;
 - г) феєрією.
78. Матінка Кураж — це:
- а) реальна особа;
 - б) персонаж, запозичений з іншого літературного твору;
 - в) історична постать періоду Тридцятирічної війни;
 - г) вигадана автором дійова особа п'єси.
79. "Світ — це безладдя. Тільки війна може навести лад. Мирного часу людство переводиться на нінащо", — таку філософію сповідує:
- а) матінка Кураж; в) фельдфебель;
 - б) вербувальник; г) Ейліф.
80. Носієм авторської ідеї прозріння, усвідомлення жахів війни у п'єсі "Матінка Кураж та її діти" є:
- а) Швейцеркас; в) Анна Фірлінг;
 - б) Ейліф; г) Катрін.
81. Характер свого театру Б. Брехт визначив як:
- а) драматичний; в) дискусійний;
 - б) епічний; г) проблемний.
82. Найхарактерніші засади "епічного театру" Б. Брехта:
- а) в основу п'єси покладено не дію, а розповідь;
 - б) переказ змісту на початку кожної дії;
 - в) монтаж частин, епізодів без злиття у цілісність;
 - г) введення зонгів (пісень, що коментують дію);
 - г) використання принципу параболи;
 - д) звернення не до почуттів, а до інтелектуально-аналітичних здібностей глядачів;

- е) зосередженість на зображенні конфлікту між окремими особистостями та шляхів його розв'язання;
- є) використання жанру соціально-психологічної драми.
83. Сутність "ефекту очуження" в "епічному театрі" Б. Брехта:
- здивувати глядачів невірогідністю зображуваних подій;
 - налаштувати публіку на заперечення зображуваного;
 - викликати критичне сприйняття всього, що відбувається на сцені;
 - показати звичні речі як уперше побачені, навести несподіване обігрування загальновідомих тем і сюжетів.
84. "Життя Галілея" Б. Брехта — це драма:
- філософська; в) соціально-психологічна;
 - історична; г) дискусійна.
85. Художній конфлікт у драмі Б. Брехта "Життя Галілея" — це боротьба:
- Галілея з неуктвом та інквізицією;
 - церкви з поширенням наукових знань;
 - різних світоглядних систем та ідей;
 - наукової істини та помилкових суджень.
86. Від імені одного з представників "ідеального суспільства" Д-503 ведеться оповідь у романі-антиутопії:
- "1984" Дж. Орвелла;
 - "Прекрасний новий світ" О. Гакслі;
 - "Війна з саламандрами" К. Чапека.
87. "Містичним письменником" називав себе:
- О. Гакслі; в) Т. Манн;
 - К. Чапек; г) Дж. Орвелл.
88. За задумом Б. Брехта, "епічний театр" мав формувати новий тип:
- глядача; в) мислення;
 - драми; г) акторської техніки.
89. Для драм Б. Брехта характерною є настанова:
- на відтворення напруженої дії;
 - перетворення "дії" на "розповідь";
 - звернення не до почуттів, а до розуму глядачів;
 - створення "драми-дискусії".
90. Головна тема роману Р. Роллана «Жан Крістоф»:
- мистецтво і доля митця;
 - доля художника у буржуазному суспільстві;
 - доля «маленької людини».
91. Головний герой повісті Р. Роллана «Кола Брюньон»:
- майстер по виготовленню скла;
 - майстер гри на віолончелі;
 - майстер різьби по дереву.
92. Зачинателем екзистенціалізму як філософської системи вважається:
- А. Хайдегер; в) С. К'єркегор;
 - К. Ясперс; г) Ж. П. Сартр.
93. Термін "екзистенціалізм" утворено від слова, що в перекладі означає:
- буття;
 - існування;
94. Течію екзистенціалізму в літературі започаткували:
- Т. С. Еліот і Р. М. Рільке; в) Ф. Кафка і Т. Манн;
 - Ж. П. Сартр і А. Камю; г) М. Пруст і Дж. Джойс.

95. "Екзистенціалізм — це гуманізм", — проголосив:
 а) Сартр; в) Йонеско;
 б) Камю; г) Бовуар.
96. Основним положенням екзистенціалізму є постулат:
 а) існування людини наодинці з буттям є єдиною достовірною реальністю;
 б) вища життєва цінність — це свобода особистості;
 в) людина приречена на вигнання у Всесвіті та відчуження від інших людей;
 г) людина здатна перемогти всі перешкоди на шляху до здійснення своєї мрії і здолати абсурд існування.
97. Ідейний смисл повісті А.Камі «Сторонній» полягає в тому, що:
 а) головний герой усього боїться і тому тримається осторонь;
 б) головний герой вагається приймати рішення, він самотній;
 в) головний герой чужий суспільству, у якому живе.
98. Головний герой повісті А.Камю «Сторонній»:
 а) комівояжер Мерсо;
 б) службовець Терру;
 в) службовець Мерсо.
99. Повість А.Камю «Сторонній» поділяється на:
 а) 2 частини;
 б) 3 частини;
 в) 4 частини.
100. У романі А. Камю "Чума" втілено ідеї філософії:
 а) інтуїтивізму; в) стоїцизму;
 б) екзистенціалізму; г) фрейдизму.

**Знайдіть зайве
неправильні відповіді**

1. Художня література **XX** ст. проілюструвала:
 - а) глибинний переворот в естетиці та мистецькій практиці;
 - б) філософське осмислення людського буття;
 - в) розмаїття мистецьких напрямів, течій, шкіл і тяжіння до притчових, алегоричних форм;
 - г) використання тенденцій реалізму XIX ст. для правдивого відтворення життєвих картин суспільного життя.
2. Філософським підґрунтям багатьох літературних творів першої половини XX ст. стали ідеї:
 - а) Канта; в) Гегеля;
 - б) Ніцше; г) Шеллінга.
3. У розвитку літератури початку XX ст. виявилися такі тенденції:
 - а) збереження традицій реалізму XIX ст.;
 - б) поширення модерністських течій та нових принципів художнього мислення;
 - в) застосування нових прийомів для відтворення психічного стану людини;
 - г) висвітлення декадентських настроїв доби.
4. Загальні риси модернізму:
 - а) пошуки нових художніх засобів і сміливі експерименти у мистецтві;
 - б) створення художнього світу, відмінного від реального;
 - в) використання нових прийомів психологічного аналізу;
 - г) зображення типового героя за типових обставин.
5. Мистецтво XX ст.:

- а) втрачає функцію наслідування життя;
 - б) продовжує традиції реалізму XIX ст. щодо правдивого зображення життя й аналізу найголовніших проблем епохи;
 - в) звільняється від соціальної залежності;
 - г) демонструє різні варіанти художнього самовиявлення митців і пошуків ними нових засобів і форм творчості.
6. Основні відмінності мистецько-естетичних засад авангардизму від модернізму полягають у тому, що авангардисти:
- а) спрямовували свою діяльність на втілення в життя закарбованих в їхніх естетичних програмах ідеалів на революційне перетворення світу своїм мистецтвом;
 - б) прагнули зруйнувати культурні здобутки попередніх епох і будувати своє мистецтво на "чистому" місці;
 - в) уникали участі в суспільно-політичному житті, тяжіли до змалювання світу крізь призму свідомості індивіда;
 - г) утворювали численні течії та школи, складали естетичні програми, виступали перед публікою з літературними маніфестами й написаними на їх основі творами;
 - г) у своїх духовних пошуках були націлені на майбутнє.
7. Джек Лондон є автором творів:
- а) "Біле ікло"; в) "Мартін Іден";
 - б) "Чарівна гора"; г) "Морський вовк".
8. "Трилогія бажання" Т. Драйзера вміщує твори:
- а) "Фінансист"; в) "Титан";
 - б) "Американська трагедія"; г) "Стоїк".
9. У французькій прозі першої половини XX ст. превалювали твори:
- а) моральної та психологічної проблематики;
 - б) літератури "потoku свідомості";
 - в) модерністського характеру з використанням філософських ідей та естетики екзистенціалізму;
 - г) написані у дусі традицій класичного реалізму.
10. "Суб'єктивними епопеями" названо твори французьких письменників:
- а) "У пошуках утраченого часу" М. Пруста;
 - б) "Доля людська" А. Мальро;
 - в) "Жан Крістоф" Р. Роллана;
 - г) "Сім'я Тібо" Р. Мартена дю Гара.
11. Центральним персонажем кафкіанського світу є:
- а) "маленька людина" XX ст.;
 - б) знеособлена та відчужена людина;
 - в) людина — жертва незбагненої всесильної влади;
 - г) людина — господар життя та власної долі.
12. Твори, автори яких при зображенні свого художнього світу спиралися на готовий міфопоетичний і літературний матеріал:
- а) "Улісс" Дж. Джойса;
 - б) "Доктор Фаустус" Т. Манна;
 - в) "Мартін Іден" Джека Лондона.
13. Центральне місце у романі М. Пруста "У пошуках утраченого часу" посідає:
- а) епізод з тістечком "мадленкою";
 - б) механізм виникнення спогадів;
 - в) дослідження різних соціокультурних світів;
 - г) перехрещення тем мистецтва та часу.
14. Віхи мистецької еволюції Дж. Джойса відбито в його книжках:

- а) "Дублінці"; в) "Улісс";
 б) "Жан Сантей"; г) "Поминки за Фіннеганом".
15. За життя Ф. Кафки побачила світ незначна частина написаних ним творів:
 а) збірка "Споглядання";
 б) новели "Вирок", "Перевтілення", "У виправній колонії";
 в) збірка "Сільський лікар";
 г) роман "Процес".
16. У творчості Ф. Кафки закарбувалися такі проблеми його внутрішнього життя:
 а) конфлікт з батьком;
 б) проблема шлюбу;
 в) прагнення до службової кар'єри;
 г) суперечливе ставлення до власної творчості.
17. Художній світ Ф. Кафки вирізняє:
 а) реалістичне зображення дійсності;
 б) синтез фантастичного й буденного;
 в) поєднання трагічного та іронічного;
 г) тісний зв'язок з біографією письменника.
18. Концепцію сильної особистості розробляли письменники:
 а) Т. Манн; в) Джек Лондон;
 б) Дж. Джойс; г) Ф. Кафка.
19. Час для М. Пруста складається:
 а) з пам'яті; в) переживань;
 б) відчуттів; г) подій життя.
20. Б. Брехт є автором драм:
 а) "Матінка Кураж та її діти"; в) "Життя Галілея";
 б) "Ляльковий дім"; г) "Копійчана опера".
21. У театрі Б. Брехта використовуються:
 а) запозичені сюжети; в) "зонги";
 б) жанр драми-притчі; г) елементи "драми мовчання".
22. "Епічний театр" Б. Брехта має такі визначення:
 а) "неаристотелівський"; в) "ліричний";
 б) "повчальний"; г) "інтелектуальний".
23. Тему "втраченого покоління" висвітлює Е. Хемінгуей у творах:
 а) "І сходить сонце" ("Фієста"); в) "Прощай, зброє!";
 б) "Смерть героя"; г) "По кому подзвін".
24. Творчість А. Камю ґрунтувалася на основі:
 а) ідей екзистенціалізму;
 б) естетики експресіонізму;
 в) принципів неоромантизму;
 г) настанов літератури соцреалізму.
25. Коло читацьких інтересів молодого А. Камю становили твори:
 а) мислителів і письменників античності;
 б) філософів доби Середньовіччя;
 в) митців доби Відродження;
 г) французьких письменників ХХ ст.
26. Основу екзистенціалізму становить:
 а) зосередженість на особистості;
 б) ствердження абсурдності буття;
 в) заперечення досвіду мистецтва попередніх епох;
 г) претензія на відкриття нових шляхів "самовитого слова".

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Оцінка «відмінно» виставляється при:

Виконанні тестів на 100% – 90%

Оцінка «добре» виставляється при:

Виконанні тестів на 89% – 75%

Оцінка «задовільно» виставляється при:

Виконанні тестів на 74% – 50%

Оцінка «незадовільно» виставляється при:

Виконанні тестів на 49% – 0%

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Оцінка «відмінно» виставляється при:

- відповідності змісту презентації темі;
- наявності правильного оформлення презентації;
- якісно підготовленої практичної розробки;
- дотриманні всіх вимог щодо технічного й естетичного оформлення роботи і орфографічного стандарту.
- наявності електронного (на зовнішньому носіїві CD-RW або DVD-RW).

Оцінка «добре» виставляється при наявності незначних недоліків у виконанні презентації та її оформленні.

Оцінка «задовільно» виставляється при наявності суттєвих недоліків у виконанні презентації, окремих недоліків у її оформленні.

Оцінка «незадовільно» виставляється при повній невідповідності вимогам щодо обсягу, оформлення та викладу змісту презентації.

Під час захисту презентацій можна використати критерії оцінювання комп'ютерних презентацій.

Кількість слайдів – (18-20) – 1б.

Розкриття теми – 2б.

Вставка малюнків – 0,5б.

Естетичне оформлення – 0,5б.

Враження на студентів – 1б.

Разом – 5б.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова (Б)

1. Ковбасенко Ю.І. Всесвітня література. Доба Середньовіччя // Тема. – 2000. №3. – 126 с.
2. История всемирной литературы: В 9-ти томах. Т.2–3. – М., 1987.
3. Зарубіжна література ранніх епох. Античність. Середні віки. Відродження: Навч. посібник / Ф.І. Прокаєв, Б.В.Кучинський, Ю.Л.Булаховська, І.В.Долганов. – К.: Вища школа, 1994. – 406 с.
4. Література західноєвропейського Середньовіччя / під ред. Н.О.Висоцької. – Вінниця: Нова книга, 2003. – 464
5. Павличко С.Д. Зарубіжна література : дослідження та критичні статті. – Київ. 2001.

Літературні джерела представлені в науковій бібліотеці МДУ (НБ)

6. Давиденко, Г. Й. Історія західноєвропейської літератури раннього і зрілого Середньовіччя : навч. посібник для студ. ВНЗ. Дopusчено МОНУ / Г. Й. Давиденко. – Суми : Університетська книга, 2006. – 261 с.
7. Давиденко, Г. Й. Історія зарубіжної літератури середніх віків та доби Відродження : навч. пос. для студ. ВНЗ. Реком. МОНУ / Г. Й. Давиденко, В. Л. Акуленко. – К : ЦУЛ, 2007. – 248с.
8. Кирилук, З. В. Зарубіжна література. Античність. Середньовіччя. Відродження. Бароко. Класицизм : методичний посібник / З. В. Кирилук. – Тернопіль : Астон, 2002. – 259с.
9. Мегела, І. Історія давньогрецької літератури : навч. посібник для студ. ВНЗ. Реком. МОНУ / І. Мегела. – К. : Вадим Карпенко, 2012. – 340 с.
10. Мегела, І. Історія Римської літератури : курс лекцій / І. Мегела. – К. : Вадим Карпенко, 2012. – 356 с.
11. Мегела, І. У світі вічних образів : Статті, лекції, відгуки / І. Мегела. – К. : Вадим Карпенко, 2008. – 392 с.
12. Підлісна, Г. Н. Антична література : навч. посібн. Затв. МОНУ / Г. Н. Підлісна. – К : Вища школа, 1992. – 255с.
13. Зарубіжна література ранніх епох. Античність. Середні віки. Відродження : навч. посіб. Затв. МОНУ / Ф. І. Прокаєв, Б. В. Кучинський, Ю. Л. Булаховська, І. В. Долганов. – К : Вища школа, 1994. – 406 с.
14. Савченко, Т. А. Зарубіжна література : Навч. посібник для уч. сер. навч. закл. / Т. А. Савченко. – К : Вища школа, 1972. – 100 с.
15. Султанов, Ю. І. У світі античної літератури. Давньогрецька література. Література Стародавнього Риму : посібник. Реком МОНУ / Ю. І. Султанов. – Харків : Ранок, Веста, 2002. – 112 с. – (Скарбниця словесника)

Допоміжна (Д)

17. Аникст А.А. Теория драмы от Аристотеля до Лессинга. – М. 1967.
18. Бібліотека світової літератури – оригінали та переклади (Library of the world literature – original texts and translations): Режим доступу: <http://ae-lib.narod.ru>.
19. Бібліотека українського центру: Режим доступу: <http://ukrcenter.com>.
20. Всесвітня література та культура. Журнал. – 2002. – № 5. – С. 35-38.
21. Всесвітня література та культура. Журнал. – 2002. – № 7. – С. 7-8.

22. Всесвітня література та культура. Журнал. – 2004. – № 9. – С. 2-12.
23. Горбунов А.Н. Джон Донн и английская поэзия XVI – XVII веков. – М., 1993.
24. Гриб В. Р. Мадам де Лафайет. Расин. Мольер // Гриб В. Р. Избранные работы. – М., 1956.
25. Державна бібліотека України для юнацтва: Режим доступу: <http://www.uth.gov.ua/>
26. Електронна бібліотека української літератури (зарубіжна література): <http://ukrlib.com>.
27. Елистратова А. А. Роберт Бернс. – М., 1957.
28. Зарубіжна література. Журнал. – 2004. – № 7.
29. Кадышев В. Расин. – М.: Наука, 1990. – 272 с. 15. Ковбасенко Ю. Література Просвітництва // Тема. – 2001. – № 3.
30. Культура епохи Просвещения. Журнал. – М., 1993.
31. Лімборський І.В. Європейське та українське Просвітництво: незавершений проект? Реінтерпретація канону і спроба компаративного аналізу літературних парадигм. – Черкаси, 2006.
32. Львівська обласна бібліотека для дітей : Режим доступу: <http://kazkar.at.ua/lodb.org.ua/>
33. Макурєнкова С.А. Джон Данн: поезика и риторика. – М.: Академия, 1994. – 208с.
34. Михайлов А.В. Поэтика барокко: завершение риторической эпохи // Историческая поэтика. Литературные эпохи и типы художественного сознания. – М., 1994.
35. Наливайко Д.С. Искусство: Направления. Течения. Стили. – К.: Мистецтво, 1981.
36. Національна бібліотека України для дітей: Режим доступу: www.chl.kiev.ua/
37. Національна парламентська бібліотека України: Режим доступу: <http://www.nplu.org/>
38. Нямцу А.Е. Легенда о Дон Жуане в мировой литературе. – Черновцы: Рута, 1998. – 84 с.
39. Обломиевский Д.Д. Французский классицизм. – М., 1968. Павлова Т.А. Милтон. – М.: «Российская полит. Энциклопедия» (РОССПЭН),
40. Овруцька І.М. Стендаль. Життя і творчість. – К., 1983.
41. Піотровські Д. Формула Сореля // Зарубіжна література. – 2001. – № 24. – С. 7.
42. Потёмкина Л.Я. Пути развития французского романа в XVII веке. – Днепропетровск, 1971.
43. Разумовская М.В. Ларошфуко, автор «Максим». – Л., 1971.
44. Ратушняк О.М. Подорож у світ людської психіки. (Матеріал до уроку за романом Стендаля «Червоне і чорне») // Всесвітня література в середніх навчальних закладах України. – 2002. – № 8. – С. 48– 51.
45. Соколянський М.Г. Западноевропейский роман эпохи Просвещения. – К., Одесса, 1983. Спор о древних и новых / Сост., вступ. ст. и комментарий В. Я. Бахмутского. – М.: Искусство, 1985.- 471 с.
46. Стамат К. Ідея наполеонізму в літературі і сучасному житті. (Роздуми над романами «Червоне і чорне» Стендаля та «Злочин і кара» Достоевського) 10 кл. // Всесвітня література в середніх навчальних закладах України. – 2004. – № 9. – С. 46–48.
47. Стрельцова Г.Я. Блез Паскаль и европейская культура. – М., 1994.

Сайт бібліотеки

48. Бібліотека світової літератури – оригінали та переклади (Library of the world literature – original texts and translations): <http://ae-lib.narod.ru>.
49. Державна бібліотека України для юнацтва: <http://www.4uth.gov.ua/>
50. Національна бібліотека України для дітей: www.chl.kiev.ua/.

51. Національна парламентська бібліотека України: <http://www.nplu.org/>
52. [Львівська обласна бібліотека для дітей](http://kazkar.at.ua/lodb.org.ua/) : <http://kazkar.at.ua/lodb.org.ua/>
53. Електронна бібліотека української літератури (зарубіжна література):
<http://ukrlib.com>.
54. Бібліотека українського центру: <http://ukrcenter.com>.

Для нотаток

Навчально-методичне видання

Історія зарубіжної літератури
Методичні вказівки до організації самостійної роботи
для студентів
денної форм навчання
спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»
Укладачі: І.І Розман

Тираж 10 пр.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої
продукції ДК № 6984 від 20.11.2019 р.

Редакційно-видавничий відділ МДУ,
89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>